

Luxuspantti Oy
Hankasuontie
00390 HELSINKI

Päätös Luxuspantti Oy:tä (y-tunnus 3241991-4) koskevassa valvonta-asiassa

1 Asia

Rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain (444/2017, jäljempänä *rahanpesulaki, ResL*) mukaisen hallinnollisen seuraamuksen määrääminen Luxuspantti Oy:lle.

2 Selvitykset

Luxuspantti Oy:n toimittama selvitys rahanpesulain noudattamisesta 17.9.2024.

Tarkastuskertomus ESAVI/31589/2024 (29.1.2025).

Luxuspantti Oy:n toimittama selvitys 7.4.2026.

Luxuspantti Oy:n tilinpäätös 1.1.2024-31.12.2024.

3 Ratkaisu ja perustelut

3.1 Päätös

Lupa- ja valvontavirasto määrää Luxuspantti Oy:n maksettavaksi kolmenkymmenenkolmen tuhannen (33 000) euron suuruisen seuraamusmaksun.

Seuraamusmaksu määrätään maksettavaksi valtiolle ja sen täytäntöönpanosta huolehtii Oikeusrekisterikeskus.

Seuraamusmaksun määrää Etelä-Suomen aluehallintoviraston sijaan Lupa- ja valvontavirasto. Organisaatiouudistuksen seurauksena aluehallintovirastojen toiminta päättyi vuoden 2025 lopussa ja niiden rahanpesulainvalvontatehtävät siirtyivät Lupa- ja valvontavirastolle. Lupa- ja valvontavirasto aloitti toimintansa 1.1.2026.

3.2 Perustelut

Etelä-Suomen aluehallintovirasto (jäljempänä *aluehallintovirasto*) suoritti Luxuspantti Oy:hyn (jäljempänä *ilmoitusvelvollinen, yritys*) rahanpesulain noudattamista koskevan tarkastuksen. Tarkastus toteutettiin selvityspyynnöin (10.9.2024 ja 4.10.2024) sekä etäyhteydellä 1.10.2024 järjestetyllä tarkastuksella.

Luxuspantti Oy on panttilainauslaitoksista annetussa laissa (1353/1992, jäljempänä *panttilainauslaitoslaki*) tarkoitettu panttilainauslaitos ja siten rahanpesulain 1 luvun 2 §:n 1 momentin 17 kohdan tarkoittama ilmoitusvelvollinen.

Tarkastuskertomus (ESAVI/31589/2024) valmistui 29.1.2025, jota ennen yritykselle annettiin mahdollisuus kommentoida tarkastuskertomusluonnosta. Tarkastushavainnot ilmenevät tarkemmin tarkastuskertomuksesta.

Tarkastuksessa aluehallintovirasto havaitsi ilmoitusvelvollisen laiminlyöneen tai rikkoneen:

1. ResL:n 2 luvun 3 §:ää, kun ilmoitusvelvollisen ei ollut laatinut riskiarviota ja ResL 3 luvun 1 §:ää, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut arvioinut asiakassuhteeseen liittyviä riskejä;
2. ResL 3 luvun 6 §:ää, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut tunnistanut ja pitänyt yllä tietoja oikeushenkilöasiakkaiden tosiasiallisista edunsaajista;
3. ResL:n 3 luvun 3 §:ää, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut hankkinut ja säilyttänyt tietoja oikeushenkilöasiakkaiden hallituksen jäsenistä;
4. ResL:n 3 luvun 13 §:ää, kun ilmoitusvelvollisella ei ollut olemassa asianmukaisia riskiperusteiseen arviointiin pohjautuvia menettelyjä sen toteamiseksi, onko asiakas tai tämän tosiasiallinen edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö tai tällaisen henkilön perheenjäsen tai yhtiökumppani; sekä
5. ResL 3 luvun 16 §:ää, kun ilmoitusvelvollisella ei ollut osana asiakkaan tuntemiseen liittyviä toimia tehokkaita toimintaperiaatteita ja menettelytapoja sen varmistamiseksi, että se noudattaa niitä velvoitteita, joita ilmoitusvelvolliselle seuraa pakotesäätelystä ja jäädyttämispäätöksistä.

Lupa- ja valvontavirastosta annetun lain (530/2025) 32 §:n mukaan aluehallintovirastojen vireillä olevat asiat siirtyivät Lupa- ja valvontavirastolle, kun aluehallintovirastojen toiminta päättyi vuoden 2025 lopussa. Lupa- ja valvontavirasto varasi 4.3.2026 päivättyllä kuulemiskirjeellä Luxuspankki Oy:lle tilaisuuden ennen asian ratkaisemista lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun.

Ilmoitusvelvollisen antama kirjallinen selvitys kirjattiin saapuneeksi Lupa- ja valvontavirastoon 7.4.2026.

3.2.1 Riskiarviota ja riskiperusteista arviointia koskevat puutteet

ResL:n 2 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on laadittava riskiarvio rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskien tunnistamiseksi ja arvioimiseksi. Riskiarvio on päivitettävä säännöllisesti. Pykälän 2 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on otettava riskiarvion laadinnassa huomioon toimintansa luonne, koko ja laajuus. Ilmoitusvelvollisella on oltava edellä mainitut tekijät huomioon ottaen riittävät toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvonta rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskien vähentämiseksi ja tehokkaaksi hallitsemiseksi.

ResL:n 3 luvun 1 §:n 2 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on asiakassuhteeseen liittyviä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskejä arvioidessaan otettava huomioon uusiin ja jo olemassa oleviin asiakkaisiin, maihin tai maantieteellisiin alueisiin, tuotteisiin, palveluihin ja liiketoimiin sekä jakelukanaviin ja teknologioihin liittyvät rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskit (riskiperusteinen arviointi). Pykälän 4 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on voitava osoittaa valvontaviranomaiselle, että ilmoitusvelvollisen rahanpesulaissa säädetyt asiakkaan tuntemista ja jatkuvaa seurantaa koskevat menetelmät ovat riittävät rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskin kannalta.

Tarkastushavaintojen perusteella ilmoitusvelvollinen ei ollut laatinut rahanpesulain tarkoittamaa riskiarviota eikä yksilöinyt ja arvioinut asiakkaisiin liittyviä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskejä. Tästä syystä ilmoitusvelvollinen ei toimittanut siltä 10.9.2024 pyydettyä riskiarviota ennen tarkastusta.

Lupa- ja valvontavirastolle 7.4.2026 toimittamassaan selvityksessä ilmoitusvelvollinen kertoo pyrkineensä korjaamaan kaikki tarkastuksessa ilmenneet laiminlyönnit. Tarkastuksen jälkeen ilmoitusvelvollinen on muun muassa laatinut riskiarviokäsikirjan asiakassuhteeseen liittyvistä riskeistä.

3.2.2 Tosiasiallisten edunsaajien tunnistamista koskevat puutteet

ResL 3 luvun 6 §:n 1 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on tunnistettava ja pidettävä yllä riittäviä, tarkkoja ja ajantasaisia tietoja asiakkaan tosiasiallisista edunsaajista ja tarvittaessa todennettava näiden henkilöllisyys. Pykälän 2 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen tulee pitää kirjaa tosiasiallista edunsaajaa koskevista tunnistamistoimenpiteistä.

ResL 3 luvun 3 §:n 2 momentin 6 kohdan mukaan asiakkaan tuntemista koskevista tiedoista on säilytettävä tosiasiallisten edunsaajien nimi, syntymäaika ja suomalainen henkilötunnus ja sen puuttuessa kansalaisuus sekä tarvittaessa tarkempi kuvaus omistus- ja määräysvaltarakenteesta.

ResL 3 luvun 1 §:n 4 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on voitava osoittaa valvontaviranomaiselle, että sen asiakkaan tuntemista ja jatkuvaa seurantaa koskevat menetelmät ovat riittävät rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskin kannalta.

Tarkastuksella ilmeni, että ilmoitusvelvollinen myöntää lainoja myös oikeushenkilöille. Tästä syystä tarkastuksella selvitettiin, millaisia tuntemistoimenpiteitä ilmoitusvelvollinen kohdistaa oikeushenkilöihin. Tarkastustilaisuudessa ilmoitusvelvollinen kertoi tunnistavansa asiakkaan tosiasialliset edunsaajat, mutta se ei ollut millään tavoin kirjannut tai dokumentoinut saamiaan edunsaajatietoja. Näin ollen ilmoitusvelvollinen ei voinut näyttää tunnistaneensa tosiasiallisia edunsaajia.

Lupa- ja valvontavirastolle 7.4.2026 toimittamassaan selvityksessä ilmoitusvelvollinen kertoo pyrkineensä korjaamaan kaikki tarkastuksessa ilmenneet laiminlyönnit. Ilmoitusvelvollinen kertoo muuttaneensa virheelliset toimintatapansa, ja tarkastuksen jälkeen se on selvittänyt aina oikeushenkilöasiakkaiden tosiasialliset edunsaajat.

3.2.3 Asiakstietojen hankkimiseen ja säilyttämiseen liittyvät puutteet

ResL 3 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on pidettävä kaikki asiakkaan tuntemista ja liiketoimia koskevat asiakirjat ja tiedot ajantasaisina ja olennaisina. Tiedot on säilytettävä luotettavalla tavalla viiden vuoden ajan vakituisen asiakassuhteen päättymisestä tai satunnaisen liiketoimen suorittamisesta. Pykälän 2 momentin 4 kohdan mukaan asiakkaan tuntemista koskevista tiedoista on säilytettävä oikeushenkilön hallituksen tai vastaavan päättävän elimen jäsenten täydelliset nimet, syntymäajat ja kansalaisuudet.

Tarkastushavaintojen perusteella ilmoitusvelvollinen ei ollut hankkinut ja säilyttänyt asiakkaan tuntemistietoja oikeushenkilöasiakkaiden hallituksen jäsenistä.

Lupa- ja valvontavirastolle 7.4.2026 toimittamassaan selvityksessä ilmoitusvelvollinen kertoo pyrkineensä korjaamaan kaikki tarkastuksessa ilmenneet laiminlyönnit. Ilmoitusvelvollinen kertoo muuttaneensa virheelliset toimintatapansa, ja tarkastuksen jälkeen se on säilyttänyt tiedot oikeushenkilöasiakkaiden hallituksen jäsenistä.

3.2.4 Asiakkaan poliittisen vaikutusvallan toteamista koskevat puutteet

ResL 3 luvun 13 §:n mukaan ilmoitusvelvollisella tulee olla asianmukaiset riskiperusteiseen arviointiin pohjautuvat menettelyt sen toteamiseksi, onko asiakas tai asiakkaan tosiasiallinen edunsaaja, tai onko hän ollut poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö, poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön perheenjäsen tai poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön yhtiökumppani (PEP).

Tarkastuksella ilmoitusvelvollinen kertoi selvittäneensä asiakkaiden poliittisen vaikutusvallan kysymällä sitä asiakkaalta asiakassuhdetta perustettaessa. Ilmoitusvelvollinen ei kuitenkaan ollut säilyttänyt tietoja poliittisen vaikutusvallan selvittämisestä, eikä se voinut muillakaan tavoin osoittaa sanottujen menettelyjen olemassaoloa.

Lupa- ja valvontavirastolle 7.4.2026 toimittamassaan selvityksessä ilmoitusvelvollinen kertoo pyrkineensä korjaamaan kaikki tarkastuksessa ilmenneet laiminlyönnit. Ilmoitusvelvollinen kertoo muuttaneensa virheelliset toimintatapansa, ja tarkastuksen jälkeen se on vaatinut asiakkaalta täytettyä PEP-lomaketta.

3.3 Pakotteiden ja jäädyttämispäätösten noudattamiseen liittyvä asiakkaan tunteminen

ResL:n 3 luvun 16 §:n mukaan ilmoitusvelvollisella tulee olla tehokkaat toimintaperiaatteet, menettelytavat ja sisäinen valvonta sen varmistamiseksi, että ilmoitusvelvollinen noudattaa niitä velvoitteita, joita ilmoitusvelvolliselle seuraa pakotesäätelystä ja jäädyttämispäätöksistä.

Tarkastushavaintojen perusteella ilmoitusvelvollisella ei ollut olemassa toimintaperiaatteita ja menettelytapoja pakotteiden tai jäädyttämispäätösten noudattamisen varmistamiseksi. Ilmoitusvelvollisen mukaan menettelytapojen puute on johtunut siitä, ettei se ymmärtänyt, että menettelyille olisi tarvetta sen toiminta ja asiakaskunta huomioon ottaen.

Lupa- ja valvontavirastolle 7.4.2026 toimittamassaan selvityksessä ilmoitusvelvollinen kertoo pyrkineensä korjaamaan kaikki tarkastuksessa ilmenneet laiminlyönnit. Ilmoitusvelvollinen kertoo muuttaneensa virheelliset toimintatapansa, ja tarkastuksen jälkeen se on laatinut toimintaperiaatteet ja menettelytavat pakotesäätelyn ja jäädyttämispäätösten valvontaan.

4 Johtopäätös

Lokakuussa 2024 suoritettussa tarkastuksessa ilmoitusvelvollisen on havaittu laiminlyöneen useita rahanpesulain keskeisiä velvoitteita. Tarkastuksella tehdyt havainnot ovat riidattomia.

Ilmoitusvelvollisella on ollut rahanpesulain 2 luvun 3 §:ssä tarkoitettu velvollisuus laatia ja päivittää riskiarvio sekä rahanpesulain 3 luvun 1 §:ssä tarkoitettu velvollisuus tuntea asiakas ja yksilöidä ja arvioida rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskejä. Koska ilmoitusvelvollinen ei ollut laatinut riskiarviota eikä se ollut muutoinkaan arvioinut asiakassuhteisiin liittyviä riskejä tarkastusta edeltävällä ajanjaksolla, Lupa- ja valvontavirasto katsoo ilmoitusvelvollisen laiminlyöneen ResL 2 luvun 3 §:ää sekä 3 luvun 1 §:ää.

Ilmoitusvelvollisella on ollut rahanpesulain 3 luvun 3 §:n mukainen velvollisuus hankkia ja säilyttää oikeushenkilöasiakkaan hallituksen jäseniä koskevat tiedot. Koska ilmoitusvelvollinen ei ollut hankkinut näitä tietoja, Lupa- ja valvontavirasto katsoo sen laiminlyöneen ResL 3 luvun 3 §:n 2 momentin 4 kohtaa.

Ilmoitusvelvollisella on ollut rahanpesulain 3 luvun 16 §:n mukainen velvollisuus järjestää tehokkaat toimintaperiaatteet, menettelytavat ja sisäinen valvonta pakotesäätelyn ja jäädyttämispäätösten noudattamisen varmistamiseksi. Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan asianmukaiset menettelytavat tulee olla, vaikka riski pakotteiden tai jäädyttämispäätösten rikkomisesta arvioitaisiin ilmoitusvelvollisen toiminnassa pieneksi. Koska ilmoitusvelvollinen ei ollut luonut tällaisia menettelytapoja, Lupa- ja valvontavirasto katsoo sen laiminlyöneen ResL 3 luvun 16 §:ää.

Ilmoitusvelvollinen on kertonut tunnistaneensa asiakkaan tosiasialliset edunsaajat ja selvittäneensä asiakkaan poliittisen vaikutusvallan, mutta koska toimenpiteitä ei ole dokumentoitu, se ei ole voinut osoittaa niiden toteuttamista. Rahanpesulain 3 luvun 1 §:n 4 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on voitava osoittaa valvontaviranomaiselle, että sen asiakkaan tuntemista ja jatkuvaa seurantaa koskevat menetelmät ovat riittäviä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskin kannalta. Saman luvun 3 §:n 1 ja 2 momentin mukaan asiakkaan tuntemista koskevat tiedot on säilytettävä, ja 3 luvun 6 §:n 2 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on pidettävä kirjaa tosiasiallista edunsaajaa koskevista tunnistamistoimenpiteistä.

Edellä esitetyn säätelyn perusteella Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että ilmoitusvelvollinen on suorittanut vain sellaiset tuntemistoimet, jotka se kykenee osoittamaan. Koska ilmoitusvelvollinen ei ole voinut esittää näyttöä näiden toimenpiteiden suorittamisesta, Lupa- ja valvontavirasto katsoo

ilmoitusvelvollisen laiminlyöneen myös rahanpesulain 3 luvun 6 §:ää tosiasiallisten edunsaajien tunnistamisesta sekä rahanpesulain 3 luvun 13 §:ää riskiperusteisista menettelyistä asiakkaan poliittisen vaikutusvallan toteamiseksi.

Koska ilmoitusvelvollinen on laiminlyönyt kokonaisuudessaan riskiarvion laatimisen sekä useita asiakkaan tuntemiseen liittyviä velvoitteita, Lupa- ja valvontavirasto arvioi ilmoitusvelvollisen laiminlyönnit vakaviksi. Vakavimpana rikkomuksena valvontavirasto pitää riskiarvion laatimatta jättämistä sekä asiakassuhteeseen liittyvien riskien yksilöimättä ja arvioimatta jättämistä.

Lupa- ja valvontavirasto suhtautuu myönteisesti siihen, että ilmoitusvelvollinen on ryhtynyt korjaaviin toimenpiteisiin suoritettujen tarkastusten jälkeen. Hallinnollisen seuraamuksen määräämisen kannalta asialla ei kuitenkaan ole merkitystä, sillä Lupa- ja valvontavirasto arvioi ilmoitusvelvollisen menettelyä tarkastushetken tilanteen perusteella. Puutteiden korjaamista vasta sen jälkeen, kun valvontaviranomainen on kiinnittänyt niihin huomiota, ei voida myöskään pitää oma-aloitteisena rikkomusten korjaamisena siten, että hallinnollinen seuraamus voitaisiin jättää määräämättä. Lisäksi Lupa- ja valvontavirasto joka tapauksessa edellyttää aina, että ilmoitusvelvollinen ryhtyy viivytyksettä toimiin sen toiminnassa havaittujen puutteiden korjaamiseksi.

Johtopäätöksensä Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että kaikki sen edellä yksilöimät laiminlyönnit ovat rahanpesulain 8 luvun 1 §:ssä tarkoitetun rikemaksun ja 8 luvun 3 §:ssä tarkoitetun seuraamusmaksun alaisia tekoja.

5 Hallinnollinen seuraamus

5.1 Hallinnollisen seuraamuksen määrääminen

Rahanpesulain perusteella Lupa- ja valvontaviraston on määrättävä hallinnollinen seuraamus ilmoitusvelvollisen toiminnassa havaittujen laiminlyöntien takia.

ResL 8 luvun 1 §:n mukaan valvontaviranomainen määrää rikemaksun sen valvottavaksi 7 luvun 1 §:n 1 momentissa säädetyille ilmoitusvelvolliselle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tai rikkoo lainkohdassa yksilöityjä rahanpesulain velvoitteita. Jos laiminlyönnit ovat vakavia, toistuvia tai järjestelmällisiä, valvontaviranomainen määrää ResL 8 luvun 3 §:n nojalla seuraamusmaksun.

Koska ilmoitusvelvollinen on toiminnassaan laiminlyönyt useita rahanpesulain keskeisiä velvoitteita kokonaisuudessaan, laiminlyönnit on arvioitava vakaviksi. Tästä syystä asiassa ei voida määrätä rikemaksua, vaan määrättäväksi tulee rahanpesulain 8 luvun 3 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu.

Ennen asian ratkaisemista Lupa- ja valvontavirasto varasi ilmoitusvelvolliselle tilaisuuden esittää käsityksensä asiasta ja esittää asiaan liittyvää selvitystä. Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että asiassa ei ole ilmennyt sellaista seikkaa, jonka perusteella hallinnollinen seuraamus voitaisiin rahanpesulain nojalla jättää määräämättä.

Lupa- ja valvontavirasto määrää rahanpesulain 8 luvun 3 §:n 1 momentin 1, 1 a, 3, 5, 9 ja 9 c kohdan nojalla Luxuspantti Oy:lle seuraamusmaksun sen johdosta, että ilmoitusvelvollinen on tahallaan tai huolimattomuudesta vakavasti laiminlyönyt noudattaa seuraavia säännöksiä:

1. ResL 2 luvun 3 §:ää, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut laatinut rahanpesulain tarkoittamaa riskiarviota ja ResL 3 luvun 1 §:ää, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut yksilöinyt ja arvioinut rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskejä;
2. ResL 3 luvun 6 §:ää, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut tunnistanut asiakkaan tosiasiallisia edunsaajia;

3. ResL 3 luvun 13 §:ää, kun ilmoitusvelvollisella ei ollut olemassa asianmukaisia riskiperusteiseen arviointiin pohjautuvia menettelyjä sen toteamiseksi, onko asiakas tai tämän tosiasiallinen edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö tai tällaisen henkilön perheenjäsen tai yhtiökumppani;
4. ResL 3 luvun 3 §:ää siltä osin, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut säilyttänyt kaikkia lainkohdan edellyttämiä asiakkaan tuntemistietoja; sekä
5. ResL 3 luvun 16 §:ää, kun ilmoitusvelvollisella ei ollut osana asiakkaan tuntemiseen liittyviä toimia tehokkaita toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja sisäistä valvontaa sen varmistamiseksi, että ilmoitusvelvollinen noudattaa niitä velvoitteita, joita ilmoitusvelvolliselle seuraa pakotesäätelystä ja jäädyttämispäätöksistä.

5.2 Seuraamusmaksun määrä

Luxuspantti Oy:n harjoittama toiminta poikkeaa tavanomaisen panttilainaamon toiminnasta siksi, että kaikki sen hyväksymät panttiesineet ovat rekisteröitäviä kohteita, kuten kiinteistöjä, asunto-osakkeita ja ajoneuvoja. Ilmoitusvelvollinen ei käsittele lainkaan käteistä, eikä se ota lainkaan vastaan toimialalle tyypillistä irtainta, kuten jalometallia, koruja tai kelloja. Lisäksi ilmoitusvelvollinen on tarjonnut lainoja luonnollisten henkilöiden lisäksi oikeushenkilöille. Lainojen myöntämistä oikeushenkilöille voidaan pitää panttilainauslaitoslain 1 §:n vastaisena, ja Etelä-Suomen aluehallintovirasto onkin kiinnittänyt tähän ilmoitusvelvollisen huomiota 12.2.2025 päivätyssä päätöksessä ESAVI/43537/2024.

Tavanomaisista panttilainaamoista poikkeavan toiminnan vuoksi ei ole aivan selvää, tuleeko Luxuspantti Oy:n toimintaan soveltaa rahanpesulakia pelkästään panttilainauslaitoksia koskevan rahanpesulain 1 luvun 2 §:n 1 momentin 17 kohdan perusteella, vai tulisiko toimintaan soveltaa rahanpesulakia myös rahoituspalvelun tarjoajia koskevan saman momentin 14 kohdan perusteella. Asia on merkityksellinen, sillä rahanpesulain 8 luvun 4 §:n mukaan rahoituspalvelun tarjoajille määrättävän seuraamusmaksun enimmäismäärä on viisinkertainen verrattuna panttilainauslaitoksille määrättävän seuraamusmaksun enimmäismäärään.

Tässä päätöksessä Lupa- ja valvontavirasto on päätenyt soveltamaan ilmoitusvelvolliseen rahanpesulakia ainoastaan panttilainauslaitoksia koskevan 1 luvun 2 §:n 1 momentin 17 kohdan perusteella. Vaikka ilmoitusvelvollinen on myöntänyt lainoja oikeushenkilöille ja siten harjoittanut toimintaansa panttilainauslaitoslain vastaisesti, Lupa- ja valvontavirasto katsoo, ettei ilmoitusvelvollista tule tässä yhteydessä lukea rahanpesulain 8 luvun 4 §:ssä tarkoitetuksi luotto- tai rahoituslaitokseksi. Ratkaisu perustuu myönnettyjä lainoja koskeviin, panttilainoille ominaisiin tunnusmerkkeihin, kuten siihen, että lainanottaja ei ole henkilökohtaisesti vastuussa lainasta, vaan tämä vastaa lainasta vain antamallaan pantilla, ja lainan pääoma suoritetaan aina kerralla pois. Näin ollen ilmoitusvelvolliselle määrättävän seuraamusmaksun määrän suuruus määräytyy rahanpesulain 8 luvun 5 §:n perusteella, joka koskee muulle kuin luotto- tai rahoituslaitokselle määrättävän seuraamusmaksun suuruutta.

ResL 8 luvun 5 §:n 1 momentin mukaan seuraamusmaksun määrä perustuu kokonaisarviointiin. Saman pykälän 2 momentin mukaan valvontaviranomaisen oikeushenkilölle määräämä seuraamusmaksu saa olla enintään joko kaksi kertaa niin suuri kuin teolla tai laiminlyönnillä saavutettu hyöty, jos se on määritettävissä, tai miljoona euroa, sen mukaan kumpi on korkeampi.

Tässä tapauksessa Luxuspantti Oy:n ei voida katsoa saavuttaneen laiminlyönneillään määriteltävissä olevaa hyötyä, jolloin seuraamusmaksun enimmäismäärä on miljoona euroa.

Rahanpesulain 8 luvun 5 §:n 1 momentin mukaisesti Lupa- ja valvontavirasto on seuraamusmaksun määrää koskevassa kokonaisarviossa ottanut huomioon ilmoitusvelvollisen menettelyn laadun, laajuuden ja kestoajan. Ilmoitusvelvollinen on toiminnassaan laiminlyönyt vakavasti velvollisuutta laatia riskiarvio ja yksilöidä asiakassuhteisiin liittyviä riskejä, ja asiakkaan tuntemista koskevista laiminlyönneistä

tosiasiallisten edunsaajien tunnistamiseen ja poliittisen vaikutusvallan toteamiseen liittyviä laiminlyöntejä voidaan pitää merkittävänä. Havaitut laiminlyönnit ovat jatkuneet useita vuosia, aina yrityksen toiminnan käynnistymisestä (toimilupa myönnetty 7.10.2021) ainakin lokakuussa 2024 suoritettuun tarkastukseen asti.

Osana kokonaisharkintaa Lupa- ja valvontavirasto on ottanut huomioon, että lokakuussa 2024 suoritettun tarkastuksen perusteella ilmoitusvelvollisen asiakasmäärä on ollut yrityksen toimintahistorian ajan suhteellisen vähälukuinen. Lisäksi asiassa on otettu huomioon, että ilmoitusvelvollisen hyväksymiin rekisteröityihin panttikohteisiin voidaan arvioida liittyvän hieman matalampi rahanpesun riski kuin tavanomaisiin irtaimiin esineisiin. Näistä syistä Lupa- ja valvontavirasto on kohtuullistanut ilmoitusvelvolliselle määrättävää seuraamusmaksua verrattuna siihen määrään, joka sille muutoin olisi määrätty.

Lupa- ja valvontavirasto on seuraamusmaksun määrää koskevassa kokonaisarviossa ottanut huomioon myös ilmoitusvelvollisen yhteistyön Lupa- ja valvontaviraston kanssa, mikä on ollut tavanomaisen hyvää. Lisäksi Lupa- ja valvontavirasto on ottanut asian arvioinnissa huomioon sen, ettei valvontaviranomainen ole aiemmin kohdistanut ilmoitusvelvolliseen rahanpesulain noudattamista koskevaa valvontaa, eikä sillä siten ole aiempia rahanpesulain noudattamista koskevia rikkomuksia tai laiminlyöntejä.

Lupa- ja valvontavirasto pitää riskiarvion laatimatta jättämistä ilmoitusvelvollisen vakavimpana laiminlyöntinä. Tämän vuoksi se toimii seuraamusmaksun mitoittamisen lähtökohtana. Ilmoitusvelvollisen muut seuraamusmaksun alaiset rahanpesulain laiminlyönnit on otettu huomioon seuraamusmaksun määrää korottavina tekijöinä.

Oikeudenmukaista seuraamusmaksua mitatessaan Lupa- ja valvontavirasto on huomionnut ilmoitusvelvollisen taloudellisen aseman. Luxuspankki Oy:n liikevaihto viimeksi päättyneellä tilikaudella vuonna 2024 oli tilinpäätöstietojen mukaan noin 1 621 000 euroa ja tilikauden tulos oli noin 679 000 euroa.

Suorittamansa kokonaisarvioinnin perusteella Lupa- ja valvontavirasto määrää Luxuspankki Oy:lle kolmenkymmenenkolmen tuhannen (33 000) euron suuruisen seuraamusmaksun päätöksessä todetuista rahanpesulain velvoitteiden laiminlyönneistä.

Seuraamusmaksu määrätään maksettavaksi valtiolle. Seuraamusmaksun täytäntöönpanosta huolehtii Oikeusrekisterikeskus.

Rahanpesulain 8 luvun 8 §:n mukaisesti seuraamusmaksupäätös julkistetaan Lupa- ja valvontaviraston verkkosivuilla.

6 Sovellettavat säännökset

Päätöksessä mainitut lainkohdat.

7 Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

8 Päätöksen hyväksyminen

Ryhmäpäällikkö

Ilkka Heikkilä

Ylitarkastaja

Raisa Badiali

Tämä asia on allekirjoitettu sähköisesti viimeiseltä sivulta ilmenevin tavoin.

9 Lisätiedot

Lisätietoja antaa tarvittaessa ylitarkastaja Raisa Badiali

Sähköposti raisa.badiali@lvv.fi, puhelin 0295 256 095

10 Jakelu

Päätös Luxuspantti Oy

11 Liitteet

Valitusosoitus (Liite 1)

Maksuosoitus (Liite 2)

Lupa- ja valvontavirasto

Postiosoite: PL 20, 13035 LVV

Puhelinvaihde: 0295 254 000

kirjaamo@lvv.fi | lvv.fi

Tämä asiakirja LVV-U/52225/2026 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument LVV-U/52225/2026 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Badiali Raisa 05.05.2026 11:57

Ratkaisija Heikkilä Ilkka 05.05.2026 13:20